

Ο καθενας μας έχει πνευματικό αγώνα (Άγιος Νεκταριος)

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι νὰ γίνουμε τέλειοι καὶ ἅγιοι. Νὰ ἀναδειχθοῦμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἄς προσέξουμε μήπως, γιὰ χάρη τῆς παρούσας ζωῆς, στερηθοῦμε τὴ μέλλουσα, μήπως, ἀπὸ τὶς βιοτικὲς φροντίδες καὶ μέριμνες, ἀμελήσουμε τὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς μας.

Ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία καὶ ἡ προσευχὴ ἀπὸ μόνες τους δὲν φέρνουν τοὺς ἐπιθυμητοὺς καρπούς, γιατί αὐτὲς δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας, ἀποτελοῦν τὰ μέσα γιὰ νὰ πετύχουμε τὸ σκοπὸ.

Στολίστε τὶς λαμπάδες σας μὲ ἀρετές. Ἀγωνιστεῖτε ν' ἀποβάλετε τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. Καθαρίστε τὴν καρδιά σας ἀπὸ κάθε ρύπο καὶ διατηρῆστε τὴν ἀγνή, γιὰ νὰ ἔρθῃ καὶ νὰ κατοικήσῃ μέσα σας ὁ Κύριος, γιὰ νὰ σᾶς πλημμυρίσῃ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μὲ τὶς θεῖες δωρεές.

Παιδιά μου ἀγαπητά, ὅλη σας ἡ ἀσχολία καὶ ἡ φροντίδα σ' αὐτὰ νὰ εἶναι. Αὐτὰ ν' ἀποτελοῦν σκοπὸ καὶ πόθο σας ἀσταμάτητο. Γί' αὐτὰ νὰ προσεύχεστε στὸ Θεό. Νὰ ζητᾶτε καθημερινὰ τὸν Κύριο, ἀλλὰ μέσα στὴν καρδιά σας καὶ ὄχι ἔξω ἀπὸ αὐτήν. Καὶ ὅταν τὸν βρεῖτε, σταθεῖτε μὲ φόβο καὶ τρόμο, ὅπως τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, γιατί ἡ καρδιά σας ἔγινε θρόνος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ γιὰ νὰ βρεῖτε τὸν Κύριο, ταπεινωθεῖτε μέχρι τὸ χῶμα, γιατί ὁ Κύριος βδελύσσεται τοὺς ὑπερήφανους, ἐνῶ ἀγαπάει καὶ ἐπισκέπτεται τοὺς ταπεινοὺς στὴν καρδιά.

Ἐάν ἀγωνίζεσαι τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὁ Θεὸς θὰ σὲ ἐνισχύσει. Στὸν ἀγῶνα ἐντοπίζουμε τὶς ἀδυναμίες, τὶς ἐλλείψεις καὶ τὰ ἐλαττώματά μας. Εἶναι ὁ καθρέφτης τῆς πνευματικῆς μας καταστάσεως. Ὅποιος δὲν ἀγωνίστηκε, δὲν γνώρισε τὸν ἑαυτό του.

Προσέχετε καὶ τὰ μικρὰ ἀκόμα παραπτώματα. Ἐάν σᾶς συμβεῖ ἀπὸ ἀπροσεξία κάποια ἁμαρτία, μὴν ἀπελπιστεῖτε, ἀλλὰ σηκωθείτε γρήγορα καὶ προσπέστε στὸ Θεό, ποὺ ἔχει τὴ δύναμη νὰ σᾶς ἀνορθώσῃ.

Μέσα μας ἔχουμε ἀδυναμίες καὶ πάθη καὶ ἐλαττώματα βαθιὰ ριζωμένα, πολλὰ εἶναι καὶ κληρονομικά. Ὅλα αὐτὰ δὲν κόβονται μὲ μία σπασμωδικὴ κίνηση οὔτε μὲ τὴν ἀδημονία καὶ τὴ βαρεῖα θλίψη, ἀλλὰ μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, μὲ καρτερίαν, μὲ φροντίδα καὶ προσοχή.

Ἡ ὑπερβολικὴ λύπη κρύβει μέσα της ὑπερηφάνεια. Γί' αὐτὸ εἶναι βλαβερὴ καὶ ἐπικίνδυνη, καὶ πολλὰς φορές παροξύνεται ἀπὸ τὸ διάβολο, γιὰ ν' ἀνακόψῃ τὴν πορεία τοῦ ἀγωνιστῆ.

Ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν τελειότητα εἶναι μακρὺς. Εὐχεστέ στὸ Θεὸ νὰ σᾶς δυναμῶνῃ. Νὰ ἀντιμετωπίζετε μὲ ὑπομονὴ τὶς πτώσεις σας καί, ἀφοῦ γρήγορα σηκωθείτε, νὰ τρέχετε καὶ νὰ μὴ στέκεστε, σὰν τὰ παιδιά, στὸν τόπο ποὺ πέσατε, κλαίγοντας καὶ θρηνώντας ἀπαρηγόρητα.

Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεστε, γιὰ νὰ μὴν μπεῖτε σὲ πειρασμό. Μὴν ἀπελπίζετε, ἂν πέφτετε συνέχεια σὲ παλιὰς ἁμαρτίες. Πολλὰς ἀπ' αὐτὰς εἶναι καὶ ἀπὸ τὴ φύση τοὺς ἰσχυρὰς καὶ ἀπὸ τὴ συνήθεια. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ὅμως, καὶ μὲ τὴν ἐπιμέλεια νικιοῦνται. Τίποτα νὰ μὴ σᾶς ἀπελπίζει.

Ἀπὸ τὴ σειρὰ τῶν φυλλαδίων «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου Ὡρωποῦ Ἀττικῆς

Ἅγιος Νεκταριος

Πηγή: dakriametanoias.blogspot.ca